

Srčen pozdrav vsem prijateljem, dekletam in ženam. Vesele božične praznike in veselo Novo leto in na veselo svidenje! — Jožef Krajnc, korporal, doma od Sv. Barbare v Slov. gor.; Stefan Lah iz Črešnjevca pri Slov. Bistrici; Anton Žaubi, Vransko; Iv. Iskra, Kamnik, in še mnogo drugih.

Novi vpoklici v Italiji.

Italija je vpoklicala pod orožje vse rezerviste letnika 1882, vse saperske čete letnikov 1882, 1883 in 1884 ter vsa četa, ki pripadajo brzojavnim oddelkom letnikov 1886, 1887 in 1888 in sicer na dne 16. decembra t. l.

Naši zrakoplovci napadli Jakin

V petek, dne 10. t. m., popoldne, je avstrijsko zračno brodogradništvo priplulo nad mesto in trdnjavo Jakin (Ankona) v Srednji Italiji ob jadranski morski obali in je uspešno metalo bombe na kolodvor, elektrarno, plinaro in vojaška poslopja. Ob času napada je divjal hud vihar, a naši zrakoplovci so v kljub temu in ne zmanjše se za, srčiti sovražni topovski ogenj, metali na mesto tako dolgo bombe, da se je isto na več krajih vnelo. Zrakoplovci so se vsi srečno vrnili. V Jakinu je nastal požar, ki je napravil obilo škode.

Podmorski čoln ustrahoval sovražno ladjo.

Dne 7. decembra predpoldne je v zalivu reke Drin ob albanski obali prišel avstrijski podmorski čoln albansko motorno jadnico in jo tiral kot ujetnico v Kotor. Na jadnici je bilo 30 srbskih oboroženih vojaških beguncov. Dasiiravno je bila sovražna ladja močno oborožena, vendar jo je naš čoln tako ustrahoval, da mu je morala slediti.

Italijanska zbornica.

V italijanski zbornici si upajo edino socialisti nastopati za mir in proti vojski. Kajpada imajo vsled tega veliko trpeti, ker jih druge stranke zmerjajo na poulični način. Dosledno glasujejo proti vsem vladnim predlogom. Le od Giolitti-jevih pristašev se jih mnogo odtegne, kadar bi trebalo glasovati. Toda četrta sedanja vlada dobiva večino v zbornici, vendar ugleda nima več veliko. Njen ugled pada z vsakim mesecem italijanske vojske, ki ostaja brez uspeha. To seveda močno učinkuje na ljudstvo.

Zbornica se je dne 14. t. m. odgodila. Prihodnja seja je dne 1. marca. Ali bodo tudi takrat ob Soči začeli z ofenzivo?

Tripolitanijska za Italijo izgubljena.

Iz Milana se dne 14. decembra poroča: Ker so se dosedaj izjavili vsi italijanski razvali na avstrijsko bojni črto, so se začeli na željo vlade zavzemati italijanski listi, da pripravi Italija navalno armado za Tripolitanijsko. Tripolitanijsko se smatra za sedaj za Italijo za izgubljeno. Sicer, kakor je bil imenovan na francoskem general Joffre za vrhovnega poveljnika vseh francoskih armad, to imenovan tudi general Coforna za vrhovnega poveljnika vseh italijanskih čet.

Bolgarsko-srbsko bojišče.

Bolgari so nad vse siljajo vojevali sedanjo vojsko. Kjer so nastopili, so nastopili točno in odločno, uspeh nikjer ni izostal. Najprej so pretrgali zvezo med srbsko armado in med francosko-angleškimi četami. Potem so v zvezi z nami začeli borbe s srbsko armado in so bili proti francosko-angleškim četam le samo v obrambi, dobro zakorani. Ko je bila srbska armada uničena in njeni ostanki prignani čez črnogorsko in albansko mejo, obrnili so se z vso silo — proti jugu, proti Francozom, Angležem in pri Bitolju stoječim Srbom. Najprej so obračunili na desnem krilu s Srbi ter zavzeli Bitolj (Monastir). Sedaj je tudi račun s Francozi in Angleži narejen. Po 72urni bitki so se morali Francozi in Angleži s strašnimi izgubami umakniti čez grško mejo. Bolgari so se pred grško mejo ustavili ter zasedaj niso nadalje zasledovali sovražnika. To je v zvezi z zadržanjem Grške, ki bi ne imela rada vojske tujih držav na svojih lastnih tleh.

Vendar se bo Grčija sedaj morala odločiti na eno ali drugo stran. Ako ne pusti Bolgarov čez mejo, potem bo morala poskrbeti, da se Francozi in Angleži na njeni zemlji ne pripravljajo za nove boje proti Bolgariji. Če pa jim to zabrani, nima njihovo nadaljno bivanje na grški zemlji nobenega pomena več, potem je najboljšje, da se zopet vkreajo v Solun.

nu. Ako pa bi Grčija dopustila Francozom in Angležem, da se pripravijo in začnejo nove boje proti Bolgarom, potem si bo morala Grčija sama pripisovati krivdo, ako doživi isto usodo kakor Srbija.

Bolgari natepli Francoze in Angleže.

Že v zadnji številki smo poročali, da se morajo Francozi in Angleži umakati pred zmagovito prodirajočo bolgarsko armado. Ko so bili naši s Srbom v velikem gotovi, je hitel tudi general Galvico od zahoda Bolgarom na pomoč. H Galvici armadi je pridležen tudi nekaj slovenskih vojaških oddelkov. Ko so se Francozi in Angleži, kakor smo zadnjič poročali, morali umakniti iz ozemlja med Črno in Vardarjem, so Bolgari dne 10. decembra pričeli z odločnim napadnim prodiranjem čez Marlaško-Planino in ob Vardarju proti Dojranu in Gevgeliju, kjer so se Angleži in Francozi močno utaborili. Na izhodnem krilu severno od jezera Dojran ste stali dve angleški, na zahodni strani in v središču boje črte pa več francoskih divizij. Dne 11. t. m. je 20 kilometrov severno od Gevgelija divjala krvava bitka, ki se je dne 12. decembra končala s popolno zmago Bolgarov, ki so se borili tukaj pod generalom Todordim. Todorova armada je ta dan vkorakala v glavni postojanki Francozov in Angležev v južno-izhodni Makedoniji, v Dojran in Gevgeliju.

Francozi in Angleži so bili popolnoma vrženi s srbske zemlje in so se morali umakniti proti Solunu.

Dve angleški diviziji uničeni.

Angleški diviziji, ki ste stali na desnem krilu četverosporazumove armade in sicer severno od Dojrana, ste radi naglega umikanja francoskih čet in silnega prodiranja Bolgarov, prišli od več strani v ogenj. Bolgari so Angleže tako spretno pričeli, da so bili angleški oddelki od spredaj, leve in desne v silnem ognju. Diviziji ste bili skoro popolnoma uničeni; le borni ostanki teh divizij so se rešili čez grško mejo proti Solunu.

Angleži slabi vojaki.

V bolgarskem vojnem poročilu o bojih v južni Makedoniji se glasi: Ako hočemo biti pravi vojniki, moramo izjaviti, da so se francoske čete borile mnogo bolj fumaško kakor angleške.

Junaška bolgarska divizija.

Odločitev največje bitke sedanje vojske na Balkanu, po kateri so se morali Francozi in Angleži v begu umakniti na grško ozemlje, je povzročil bačninski juris 11. macedonske divizije, ki stoji pod poveljstvom generala Zlatorova. Generalstabin načelnik te divizije je podpolkovnik Darvingov, rodom Makedonec in prijatelj svoječasno umorjenega voditelja ujorne macedonsko-bolgarske organizacije, Petra Saravova. 11. divizija je med bolgarskimi infanterijskimi divizijami najmočnejša. V njej je združenih 36 velikih bolgarsko-macedonskih družin. Geslo te divizije je bilo: Osvobodimo dom pred vsiljivimi tujci!

Bitka trajala 72 ur.

Bitka med Dojranom in Gevgelijem je trajala neprestano 72 ur. Angleži so morali na desnem krilu prestopiti najhujše bolgarske navale. Velik del bolgarskih čet je v središču boje črte ob Vardarju prodrli naprej. S tem je grozila Angležem nevarnost, da jih Bolgari obkolijo. Radi tega je angleški general Monroe odredil umikanje.

Srbska Makedonija očiščena.

Velik je uspeh bolgarske zmage v prostoru med Dojranom in Gevgelijem. Od 170.000 mož, ki so jih Angleži in Francozi poslali čez Solun v Makedonijo je skoro gotovo več kot polovica mož mrtvih, ranjenih, pogrešanih ali ujetih. Ostanki ošabne francosko-angleške armade beže tepeni od Bolgarov proti Solunu. Samo Francozi so imeli v Makedoniji 14 svojih polkov, ki pa so sedaj skoro popolnoma uničeni in in razkropljeni. Na srbsko-macedonskih tleh ni sedaj nobenega svobodnega Francoza ali Angleža več.

Kaj bo storila Grčija?

Tepena angleška in francoska armada je pribežala na grška tla. Bolgari so se pred grško mejo ustavili, ker se gotovo grška vladna ni dovolila, da prestopijo mejo in nadalje tepejo svoje sovražnike. Toda dolgo se sedaj Grčija ne bo mogla obotavljati, ampak morala bo ali obema nasprotnikom dovoliti enake pravice, ali pa se postaviti odločno na stran enega ali drugega.

Grčija se pogaja sedaj ne samo s četverosporazumom, ampak tudi z Bolgarijo. Odločila se še ni.

45 vojnih ladij v grškem vodstvu.

Iz Milana se dne 14. decembra poroča: Četverosporazum je zbral 45 vojnih ladij v grškem vodstvu. Očitno namerava s tem ustrahovati Grčijo, ki

stoji zaradi vojske pred odločitvijo. Zasebna poročila pravijo, da četverosporazumove ladje zopet obstreljujejo bolgarsko obalo.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Naš napis, „avstrijsko-srbsko bojišče“, je zastarel in ne odgovarja več resnici. Na Srbskem ni nobenih bojev več, na Srbskem ni nobenega srbskega vojaka več. Naši boji na Balkanu se vršijo sedaj že brez izjeme na črnogorskih tleh. Ena petina Črne Gore je že od naših čet zasedena. Mi prodiramo v Črnogoro na severnoizhodni in izhodni strani. Izhodni del Črne Gore je že približno do reke Lim v naših rokah. Ob reki Lim leži kraj Berane, okoli katerega se bijejo sedaj neprestano hudi boji.

Na jugu prodirajo v smeri iz Bitolja čez Ohrido Bolgari proti Jadranskemu morju.

Srbska kraljevska krona.

Bolgari so uplenili, kakor poroča list „Balkanska Pošta“, tudi srbsko kraljevsko krono. Našli so jo baje v nekem avtomobilu. Srbska kraljevska krona nima zgodovinske vrednosti. Napraviti jo je dal šele sedanji srbski kralj Peter ob priliki svojega kronanja leta 1904.

Naši metali na Skader, Bar in Dulčinj bombe.

Dne 11. decembra sta dva avstrijska zrakoplova metala na mesta Skader, Bar in Dulčinj bombe, ki so napravile precej škode.

Ena petina Črne Gore zasedena.

Iz Berolina se dne 14. decembra poroča: Dosedaj so avstrijske čete že zasedle eno petino Črne Gore.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Rusi se pripravljajo na ofenzivo.

Iz Stockholma se poroča: Za celo rusko fronto, posebno pa na skrajnih krilih, se vršijo že delj časa priprave za veliko ofenzivo. Posebno ojačujejo Rusi z rezervami svojo armado pri Dvinskem, Francozi in Japonci so prihiteli Rusom na pomoč z velikimi zalogami streliva. Tudi v središču boje črte so pri Minsku v teku velike vojne priprave. V okraju Kijev se zbirajo močne rezerve. V Petrogradu se v resnih političnih krogih zatrjuje, da so se četverosporazumove države zedinile v tem, da se v prihodnjih mesecih prične z veliko ofenzivo in sicer obenem na izhodu in zahodu.

Zanimiv pogreb.

Pepi Volčanšek iz Artča nam piše z ruskega bojišča:

Sneg je krih hrib in plani in je dospela 4. pionirska stotnica v vas N. . . . Vekel je oster veter, da smo se nehoti zavijali tesneje v plašče. Kmalu smo se razgubili po odkazanih nam prostorih. Bili smo v divjem, romantičnem kraju. V globokem gorskem kotlu se lovijo kboam podobna poslopja. Zdi se ti, da si zašel v kakšno divjaško naselbino. Od daleč naznanja zateglo meketanje koz, da se bližni kraj, kjer je gladi in bedi tekla zibel! Prebivalci so revni do skrajnosti. Ženske hodijo bose, četudi je sneg do kolen. Pridem v mal gozdič gor od vasi; zaslišim čudno stokanje. Nudi se mi žalosten, a obenem smešen prizor. Po snegu korači bosa žena in nosi na dolgem drogu ostanke nekdanje cerkveni zastavi podobne stvari. Za njo stopata dva moža in nosita nekaj v rjuho zavitega. Bili so pogrebeci. Radovednost me žene, da se jim pridružim. Dospemo na rob gozda, kjer kaže par kupčkov prsti in novo izkopani grob, da smo na pokopališču. Sprevod se ustavi. Žena zapleče svoj prapor v sneg ter zatoli, da bi se kamenu usmilila. Zdelo se mi je, da slišim glas lačne hišene. Moža postavita tovor na tla in jo tolažita. Ne pomaga nič, tulj še huje. Bila je najbrž žena pokojnega. Tu zgrabi prvi mož lopato in udari ženo po hrbtu, da se reva opoteče in jo podi proti vasi. Ko se vrne, se začne prepričati s tovaršem, kmalu sta si v laseh. Bijeta z lopatami drug drugega. Nobeden ga noče pokopati. Tu se prikaže tretji. Morala je biti upirka oseba, najbrže župan, kajti nosil je lesene coklje, dočim sta imela druga dva z žakljevino povite obge. Pomiril ju je takoj, ko jima je ponudil lonce, iz kojega je dišalo po alkoholu. Nato se je pričel obred. Moža sta prišla za rjuho in tretji je zaklical po poljski: „Ješee“, truplo je padlo v grob in se zarilo v meliki sneg, nakar sta ga zagrebla. Silil me je smeh, obepem mi je bilo pa tudi težko pri srcu. Želel sem mu večni pokoj ter odšel zamišljen k stotnici. Videl sem mnogo pogrebcev, a sličnega še ne v mojem življenju.